

Sygn. akt: II K 855/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Lemanowicz - Pawlak

Protokolant Stażysta Dawid Muraszewski

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód – Kamili Maszerowskiej-Jachimowicz

po rozpoznaniu dnia 2 października 2017r.

sprawy:

P. Ż. (1)

s. W. i B. z domu M.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 czerwca 2017 r. na ul. (...) w W. znajdując się w stanie nietrzeźwości (I bad. godz. 16:50 – 0,90 mg/l, II bad. godz. 17:06 – 0,97 mg/l, III bad. godz. 17:35 – 1,06 mg/l, IV bad. godz. 17:38 – 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził pojazd – motorower m-ki (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 26.06.2012 r. w sprawie sygn.. akt VIII K 702/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz przy czym zarzucanego jemu czyni dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 23.01.2013 r. do 05.12.2013 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 26.06.2012 r. w sprawie sygn.. akt VIII K 702/12 za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

ORZEKA:

I/ oskarżonego **P. Ż. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a§1 i 4kk w zw. z art. 64§1kk i za to w myśl art. 178a§4kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

II/ na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego P. Ż. (1) dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

III/ na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego P. Ż. (1) świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV/ zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt IIK 855/17

UZASADNIENIE

W dniu 4.06.2017r. P. Ż. (1) przebywając w domu w W., ul. (...) od godz. 14.00 wypił około sześciu półlitrowych piw m-ki S.. Następnie wsiadł na skuter m-ki T. (...) o nr rej. (...) i udał się do kolegi. Około godz. 16. 45 został zatrzymany przez patrol policji w miejscowości W. ul. (...).

Kierujący został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem typu (...). Badanie o godz. 16.50 wykazało stężenie- 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 17.06.2017r. – 0,97 mg/l. Następnie P. Ż. został poddany badaniu na zawartość alkoholu urządzeniem typu (...), które o godz. 17.35 wykazało stężenie- 1,06 mg/l, zaś o godz. 17.38- 1.10 mg/l.

/Dowód: wyjaśnienia P. Ż.-k. 14, 38v.-39, 79;

protokoły użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu- k. 2-2v. i 4-4v./

P. Ż. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22.04.2010r. sygn.. akt IIK 424/10 został skazany za popełnienie czynu z art. 178a§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności .

Nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 26.06.2012r. skazano P. Ż. za popełnienie występku z art. 178a§1 i 4kk na karę 1 roku pozbawienia wolności. W/w karę odbył w okresie od 23.01.2013r. do 5.12.2013r.

/ Dowód:

karta karna –k. 10

odpisy wyroków-k. 20-21v., 26-26v./

P. Ż. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez sąd stanem faktycznym. Zdaniem sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, albowiem były skorelowane z pozostałym materiałem dowodowym a w szczególności protokołami użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności. Protokoły z badania trzeźwości oskarżonego wskazują, iż zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione i w przepisanej przez prawo formie.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego wina oskarżonego nie budziła wątpliwości. W dniu 04 czerwca 2017 r. na ul. (...) w W. P. Ż. znajdując się w stanie nietrzeźwości (I bad. godz. 16:50 – 0,90 mg/l, II bad. godz. 17:06 – 0,97 mg/l, III bad. godz. 17:35 – 1,06 mg/l, IV bad. godz. 17:38 – 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził pojazd – motorower m-ki (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 26.06.2012 r. w sprawie sygn.. akt VIII K 702/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 23.01.2013 r. do 05.12.2013 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 26.06.2012 r. w sprawie sygn.. akt VIII K 702/12 za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk. Swym zachowaniem w/w wyczerpał znamiona występku stypizowanego w art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

W tym miejscu należy wskazać, że wprawdzie w aktach sprawy znajduje się informacja, iż wyroki w sprawach VIIIK 702/12 i IIK 424/10 uległy zatarciu w dniu 16.05.2017r. jednakże w ocenie sądu powyższe ustalenie było niezgodne z treścią art. 107§1kk, który stanowi, że w razie skazania na karę pozbawienia wolności wymienioną w art. 32 pkt 3 lub karę 25 lat pozbawienia wolności, zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania.

W piśmiennictwie i judykaturze wskazuje się, że wykonanie kary pozbawienia wolności następuje w razie odbycia kary w całości, tzn. wówczas gdy skazany przez cały okres określony w wyroku przebywał w zakładzie karnym

albo faktycznego odbycia jej w części, w wyniku warunkowego przedterminowego zwolnienia, które nie zostało odwołane. W myśl art. 82 KK w razie warunkowego przedterminowego zwolnienia karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia, jeżeli w okresie próby i w ciągu dalszych 6 miesięcy nie odwołano warunkowego zwolnienia. Warunkiem uznania jej za odbytą jest niewydanie w tym okresie postanowienia o odwołaniu warunkowego zwolnienia.

Wprawdzie w art. 82 KK mowa jest o odbyciu kary, a nie – jak to stanowi art. 107 § 1 KK – o jej wykonaniu, lecz trafnie w doktrynie wskazuje się, że w zakresie kary pozbawienia wolności są to określenia tożsame (Z. G., Z problematyki, s. 682).

Mając powyższe rozważania na uwadze sąd doszedł do przekonania, iż w realiach przedmiotowej sprawy nie doszło do zatarcia skazania. Powyższe ustalenie determinowało z kolei konieczność przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się występku z art. 178a§1 i 4kk w zw. z art. 64§1kk.

Przepis art. 178a §1 kk stanowi, że kto znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym wodnym lub powietrznym podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności. Z kolei art. 178a§4 kk, przewiduje, że jeżeli sprawca był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub 355§2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, albo dopuścił się czynu określonego w §1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Występek z art. 178a §1 i §4 kk, popełniony został przez oskarżonego umyślnie, gdyż wiedział on, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, a mimo to zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego. Oskarżony niemal bezpośrednio po spożyciu znacznej ilości alkoholu wsiadł na motorower i udał się do kolegi. Zachowanie P. Ż. godziło w bezpieczeństwo w komunikacji, będące głównym dobrem chronionym tym przepisem, a zarazem zagrażało zdrowiu, a nawet życiu innych osób, które znajdowały się w tym czasie na drodze.

Przez prowadzenie pojazdu, o jakim mowa w art. 178a kk, należy rozumieć każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu,

w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Przestępstwo penalizowane w art. 178a kk może być popełnione w dowolnym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Natomiast definicja stanu nietrzeźwości zawarta została w art. 115 §16 kk, zgodnie z którym stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, albo gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ (l) wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W świetle powyższego, u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przekroczone została aż czterokrotnie.

Za przestępstwo z art. 178a§1 i §4 kk w zw. z art. 64 §1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego P. Ż. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając w/w karę sąd poczytał jako okoliczności obciążające – uprzednią wielokrotną karalność za czyny tożsame rodzajowo, działanie w warunkach recydywy, jak również znaczny stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony mając pełną świadomość, iż znajduje się pod wpływem alkoholu, kierował pojazdem po drodze, mając stężenie alkoholu kilkukrotnie przekraczające dopuszczalne normy. Tym samym stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Dokonując oceny stopnia zawinienia oskarżonego sąd nie mógł również tracić z pola widzenia faktu, iż do prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości nie zmusiła go żadna nadzwyczajna okoliczność, chciał po prostu udać się do kolegi mieszkającego w tej samej miejscowości. Powyższe okoliczności świadczą zdaniem sądu o pejoratywnym stosunku oskarżonego do porządku prawnego

Jako okoliczności łagodzące sąd uwzględnił fakt, iż po opuszczeniu zakładu karnego oskarżony wiódł ustabilizowany tryb życia, jak również przyznanie się do winy, przy czym w/w okoliczność nie mogła być głównym determinantem wymiaru kary w szczególności jeśli uwzględnić fakt, iż P. Ż. (1) został złapany na gorącym uczynku..

Mając powyższe względy na uwadze sąd uznał, iż w realiach przedmiotowej sprawy karą adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu będzie wyłącznie kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd odniósł się krytycznie do postulatu obrońcy, aby w stosunku do P. Ż. zastosować instytucję przewidzianą w art. 37akk. Należy bowiem podkreślić, iż oskarżony nie skorzystał z danej mu uprzednio dwukrotnie szansy, gdy sądy warunkowo zawiesiły wykonanie kary pozbawienia wolności i zastosowały instytucję warunkowego przedterminowego zwolnienia i pomimo licznych oddziaływań probacyjnych po raz kolejny dopuścił się tożsamego rodzajowo czynu. Z przytoczonych wyżej względów brak jest podstaw do przyjęcia, iż kary typu wolnościowego oddziaływałyby nań dostatecznie dyscyplinująco i spełniły cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Na mocy art. 42§3 kk, sąd orzekł obligatoryjny, w przypadku skazania sprawcy przestępstwa z art. 178a§4 kk, środek karny w postaci zakazu dożywotniego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Celem tego, niewątpliwie dolegliwego środka karnego, jest eliminacja sprawcy tego typu przestępstw z uczestnictwa w ruchu drogowym w przyszłości, nawet po odbyciu kary, tak aby zapewnić ochronę i bezpieczeństwo innym uczestnikom ruchu drogowego..

W ocenie sądu nie wystąpiły w sprawie żadne szczególne okoliczności, ani uzasadniony wypadek, które usprawiedliwiałyby zachowanie oskarżonego i które pozwalałyby odstąpić od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów. Należało mieć na względzie fakt, że oskarżony nie kierował pojazdem w nadzwyczajnych okolicznościach, działając w warunkach szczególnej potrzeby, a zdecydował się kierować pojazdem mechanicznym w zasadzie bezpośrednio po spożyciu znacznej ilości alkoholu.

Ponadto sąd orzekł na podstawie art. 43a§2kk świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10000 złotych. Orzeczenie w/w środka karnego jest obligatoryjne w stosunku do sprawców przestępstw z art. 178a§1 i 4kk, zaś wskazany powyżej przepis precyzuje, iż wysokość tego świadczenia nie może być niższa niż 10.000 zł. W/w środek karny zmierza nie tylko do wzmocnienia represji karnej związanej z karą, lecz również uświadomienia sprawcy skutków mogących powstać w wyniku zdarzenia spowodowanego przez osobę naruszającą rażąco przepisy Ustawy prawo o ruchu drogowym, a do tej kategorii niewątpliwie należy zaliczyć osoby kierujące pojazdami w stanie nietrzeźwym.

W ocenie sądu orzeczone sankcje karne są dostosowane do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, będą stanowiły dla oskarżonego dostateczną dolegliwość i w konsekwencji zrealizują cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Na mocy art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonego kwotę 180 zł tytułem opłaty sądowej i obciążył go wydatkami postępowania w wysokości 70 zł. Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony deklarował, iż uzyskuje dochody oscylujące w granicach 4000 zł, w związku z tym będzie miał możliwość pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.